

*Перелигін М.М.,
к. е. н., директор,
Шафранова К.В.,
ст. викладач кафедри менеджменту зовнішньоекономічної діяльності
ЖЕГІ ВНЗ "Університет "Україна",
м. Житомир, Україна*

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЖИТОМИРСЬКОГО РЕГІОНУ

Розвиток зовнішньоекономічної діяльності України, головним чином, обумовлюється розвитком її окремих регіонів. Адже наявність конкурентних переваг в регіональному аспекті дає можливість розробити раціональну структуру експортно-імпортних операцій нашої держави з метою реалізації власних економічних інтересів на міжнародній арені. При цьому, економічні інтереси країни є відображенням соціально-економічних інтересів окремих регіонів, які складають основу експортного потенціалу країни та є інвестиційно-привабливими для іноземних інвесторів. За цих умов істотно зростає значимість органів виконавчої влади окремо взятого регіону, які спроможні раціонально використовувати всі форми, методи, важелі та інструменти державного регулювання для забезпечення позитивної динаміки розвитку регіонів в соціально-економічному контексті, вирішення їх завдань стратегічного розвитку з метою перетворення регіону на стійку систему. Експортний потенціал регіону, і Житомирського зокрема, поєднує у собі такі чинники, які забезпечують ефективний вихід його підприємств на зовнішній ринок, а саме: ступінь технологічного розвитку виробництва, забезпеченість новітнім або модернізованим обладнанням, можливість запровадження інновацій у процес виробництва, пошук альтернативних, більш дешевих джерел сировини та матеріалів; ступінь забезпеченості висококваліфікованими кадрами, орієнтованими на інноваційний розвиток виробництва; ступінь забезпеченості сировиною, матеріалами, напівфабрикатами, комплектуючими, їх економічність та наукова доцільність; вигідне географічне розташування регіону; ступінь спеціалізації виробництва промислових підприємств регіону; наявність внутрішньорегіональних, міжрегіональних та міжнародних коопераційних зв'язків; питома вага області на регіональному, національному та міжнародному ринках; ступінь та характер конкуренції на регіональному, національному та міжнародному ринках.

З метою прогнозування та оцінки експортного потенціалу Житомирського регіону доцільно визначити, перш за все, його інвестиційну привабливість. При її оцінці авторами використано методіку дослідження економічного потенціалу регіону. Даний аналіз проведено у наступній послідовності, поданий на рис. 1. Проведений за розробленим алгоритмом аналіз, дав змогу зробити висновок, що найбільш пріоритетною та інвестиційно-привабливою є деревообробна промисловість, яка вимагає подальшого розвитку та інвестування, що в перспективі призведе до підвищення загальних економічних показників області і у зовнішньоекономічній сфері зокрема.

Отже, з метою підвищення ефективності регулювання розвитку зовнішньоекономічної діяльності Житомирської області органам виконавчої влади доцільно використовувати такі основні інструменти прямого впливу, як: впровадження та контроль за використанням та відповідністю на підприємствах області системи державної сертифікації та стандартизації; доплати підприємствам Житомирської області дотацій із місцевого бюджету для зменшення різниці між собівартістю продукції та експортними цінами для одержання прибутків; повернення кращим підприємствам-експортерам області частини суми мита, сплаченого при ввозі сировини, за рахунок коштів місцевого бюджету; внутрішнє кредитування підприємств-експортерів Житомирського регіону через представництва державних банків шляхом надання середньострокових кредитів на розвиток експортного виробництва в національній і вільно конвертованій валюті із контролем за цільовим використанням коштів.

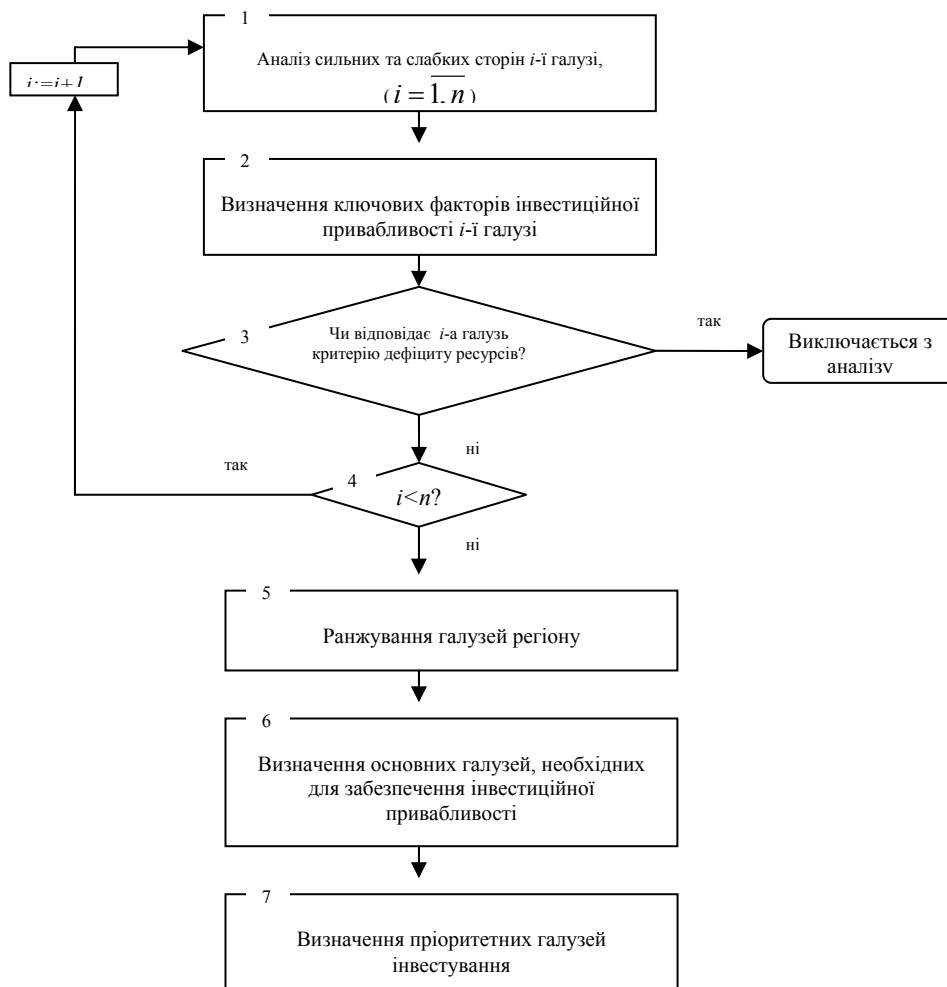

Рис. 1. Блок-схема алгоритму визначення інвестиційно-привабливих галузей регіону
Джерело: розроблено авторами

Похилько С.В.,
асистент кафедри фінансів і кредиту СумДУ,
м. Суми, Україна

КАПІТАЛІЗАЦІЯ ТЕРИТОРІЇ У МЕХАНІЗМІ УПРАВЛІННЯ ПРИРОДОКРИСТУВАННЯМ

У сучасних умовах посилення конкуренції за фінансові ресурси постає проблема пошуку адекватних фінансово-інвестиційних механізмів їх залучення у сферу природокористування. Особливо актуалізується це питання в умовах вільного руху капіталу, що у глобальному середовищі майже на зазнає перешкод. Відбувається відтік капіталу з територій, для яких характерне більш інтенсивне використання природних ресурсів і які мають меншу капіталізацію, до територій, капіталізація яких більша, адже констатується прямий зв'язок між рівнем капіталізації та економічним зростанням.

Традиційно природоохоронні та природовідновлювальні заходи потребують суттєвих вкладень та відрізняються від традиційних комерційних інвестиційних пропозицій меншим розміром ефекту, точніше наявністю супутніх (неекономічних) результатів (екологічних, соціальних), методологія оцінки яких є недостатньо розробленою. За необхідності ліквідації регіональних диспропорцій всередині країни та забезпечення раціонального використання їх природо-ресурсного потенціалу дослідження та удосконалення підходів до капіталізації територій є актуальним завданням.